

Armenian Evangelical Church
of New York

Monthly Bulletin

The Rev. Haig Kherlopian, Pastor

ԱՄՍԱԹԵՐԹԻԿ

Նիւ Եորքի

Հայ Աւետարանական Եկեղեցւոյ

Վեր. Հայկ Խրլորեան, Հովիւ

Volume 102

FEBRUARY 2014

No. 6

The Monthly Bulletin

Published by

The Armenian Evangelical Church of New York

152 East 34th Street, New York, NY 10016

Telephone 212-685-3177 ☩ Fax 212-889-8338

E-mail: info@aecnyc.org

Website: www.aecnyc.org

Founded in 1896, the AECNY, a Congregational Church affiliated with the United Church of Christ, is dedicated to serving the spiritual needs of the Armenian-American community, friends and neighbors in the metropolitan New York City area and around the world.

We aim to provide a variety of ministries in Christian education, music, outreach and fellowship.

All articles submitted for publication are subject to acceptance, rejection and editing by the Publication Committee with no obligations to return the unpublished articles to their authors.

The Monthly Bulletin of the Armenian Evangelical Church of New York

Published monthly, except in July and August, by the Armenian Evangelical Church of New York, 152 East 34th Street, New York, NY 10016

Yearly subscription: \$15.00

Postmaster: Send address changes to *The Monthly Bulletin of the Armenian Evangelical Church of New York*, 152 East 34th Street, New York, NY 10016

The Blessed Cross: Part I

*A Reflection on the Beatitudes and the
Last Words of Jesus on the Cross*

The crucifix is a symbol of death. To our modern sensitivities, the cross is equivalent to an electric chair or lethal injection. However, when Armenians artistically express the cross of Christ, they show that there is life to be found in death. The Stone Cross (*Hatch Kar*) is a symbol of life. There are heavenly images found within many of them. Some have angelic wings at the corners of the cross, while others have the eternity circle at the center, signifying everlasting life. Armenian crosses are also filled with earthly imagery. Many of the crosses have vines branching out from them, and some even go as far as depicting the cross as the Tree of Life.

Armenian crosses are unique because of their eight corners. According to one tradition, these corners represent each of the Beatitudes, found in chapter five of the Gospel of Matthew. I would like to compare the beatitudes with the sayings of Jesus on the cross. We will see how Jesus manifests the beatitudes on the cross, and we will realize that we are blessed when we pick up our cross and follow him.

Blessed are the poor in spirit, for theirs is the kingdom of heaven. The poor in spirit are those who understand that they are nothing without God. Surrendering to

God is the starting point for the Christ-follower. On the cross, Jesus said, **Father, into your hands I commend my spirit.** It was an outward cry of the life Jesus led in obedience to God the Father. Even at the moment of death, Jesus trusted God's guiding hand. When we surrender to God's will, we are blessed because we are letting God lead us down the narrow path of the cross and into the gates of his Kingdom.

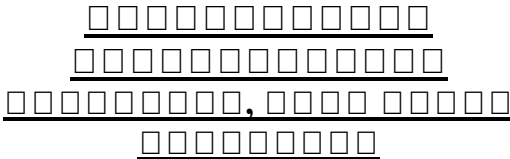
Blessed are those who mourn, for they will be comforted. The world is filled with sorrow. The follower of Christ must mourn over this reality. They must mourn, because, instead of justice, there is injustice. Instead of laughter, there is weeping. Instead of life, there is death. At the foot of the cross, Mary, the mother of God, and John the beloved disciple are mourning the death of their savior. Jesus tells his mom, **Woman, behold your son,** and he tells his disciple, **behold your mother.** Jesus begins a new family, the church. John and Mary are its first members. It is a blessed family even though it speaks the language of tears. It is a family that finds comfort, because God wipes away the tears.

Blessed are the meek, for they will inherit the land. Meek people are confident but not arrogant. They are not insecure people who need to prove themselves. Jesus was crucified between two criminals. What the criminals had in common was the fact that they were zealots looking to liberate Palestine from Roman occupation. However, one was arrogant, the other meek. The arrogant one looked to

Jesus and mocked him for being a failed messiah, one who was not able to liberate the land by force. The meek criminal looked to Jesus and recognized him as the messiah, realizing that he is the one who gives meaning to life. The arrogant criminal tells Jesus, “Forget you.” The meek criminal says, “Remember me.” Jesus looked to the meek man nailed to the cross next to him and told him; **today, you will be with me in paradise.**

Blessed are those who hunger and thirst for righteousness, for they will be satisfied. The ultimate desire of the Christian is to do what is right. The blessed one is someone who does everything in her power to “pig-out” on righteousness. On the cross, Jesus cried, **I thirst.** The soldiers gave him vinegar, fulfilling the prophecies of Psalm 69:21 and Psalm 22:15. On the cross, Jesus did not abolish the law and the prophets, but fulfilled the scriptures. Jesus’ death satisfies God; Jesus’ death is what makes us righteous before God. Humankind must hunger and thirst after the one who makes us righteous. For only in him can our inmost desires be satisfied.

-Rev. Haig Kherlopian

«Եւ չնայիլ առասպելներու ու ազգահամարներու՝ որոնք վերջ չունին, որոնք աւելի վէճեր ալ կը պատճառեն՝ քան

թէ Աստուծոյ հաճելի շինութիւն՝ որ կըլլայ հաւատքով» (Ա. Տիմ. 1.4):

Հին աշխարհին համար գլխաւոր հետաքրքրութիւն կը կազմէին բանահիւսութիւնն ու սերնդականութիւնը: Առաջինը եթէ մէկ կողմէ կը զարգացնէր միտքն ու մտածողութիւնը, բայց նաեւ անհատնում ժամանակ եւ ուժ խլելով անհատին ու հաւաքականութեան ուշադրութիւնը կը կորզէր: Թէ ինչպէս ընտանիքներ եւ քաղաքներ կը կազմաւորուէին, մեկնելով ասանդական ու դիցաբանական ժառանգութիւններէ: Ու տակաւին՝ Հին, նաեւ Նոր Կտակարանի մէջ՝ յաճախ կը հանդիպինք՝ եւ մեծ կեդրոնացումով՝ սերնդականութեան եւ արմատներու սկզբնաւորութեան (իմա՝ ընտանեկան ծառի), որոնք հաւաքական կեանքի մէջ մեծ նախապատուութիւններ էին:

Պօղոս Առաքեալի համար՝ բանահիւսութիւնը եւ սերնդականութիւնը անհրաժեշտ գրաւականներ չէին անհատին եւ հաւաքականութեան համար՝ ներառելով քրիստոնէական իրականութիւնը...: Պօղոս Առաքեալ անպայմանօրէն դէմ չէր այս վարժութիւններուն եւ կենցաղին, բայց իրեն համար կար հիմնականը...: Եւ հիմնականը՝ Պօղոս Առաքեալի համար քրիստոնէական միտքին ու մտածողութեան առաջնահերթութիւններն էին...»: Առաջնահերթութիւններ, որոնցմով քրիստոնէական եկեղեցին պիտի կազմաւորուէր շեշտելով հիմնականը եւ էականը, որոնք պէտք էր որ ներառուէր հաւաքական կեանքի մէջ:

Այս մտահոգութիւններէն մեկնելով է որ Պօղոս կը գրէ Եփեսոսի եկեղեցիին, եւ իր աշակերտ Տիմոթէոսին: Անոր նամակին միտք քանին կը կեդրոնանայ քրիստոնէայ անհատին մտածողութեան վրայ, բայց նաեւ վեր կ'առնէ նոյն այն մտածողութեան գործադրութիւնը հաւաքական կեանքին մէջ: Անհատականէն դէպի հաւաքականը՝ Պօղոս Առաքեալ կը դրոշմէ քրիստոնէայ միտքին կազմաւորումը եւ նոյն այդ կազմաւորուած միտքին դրոշմը եւ ներդրումը հաւաքականութեան մէջ: Վերջապէս՝ «Եկեղեցին աշխարհի մէջ է՝ բայց ոչ աշխարհէն»:

Քրիստոնէայ անհատին մտածողութեան հիմքը հաւատքն է. «Հաճելի շինութիւն՝ որ կըլլայ հաւատքով» (Ա. Տիմ. 1.4): Հաւատքը, ուր Աստուած «յայտնուեցաւ», իմա՝ «մարդացաւ» Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, ուր իր «Միածին Որդին դրկեց» (Յովհ. 3.16): Եւ դրկեց ոչ թէ երեւակայական ու անտեսանելի վայր մը, այլ՝ «աշխարհ»: Քրիստոնէայ անհատին մտածողութեան հիմքը՝ հաւատքը, եւ անոր սկզբնաւորութիւնը դնելով անհատին՝ այս աշխարհի մէջ:

Բայց այս հաւատքին մղիչ ոյժը սէրն է. «Իսկ պատուիրանքին գլուխը սէրն է...» (Ա. Տիմ. 1.5): Այս սէրը հասանելի եւ իրական է, քանի կը կազմաւորէ անհատը՝ անոր ինքնութիւնը եւ էութիւնը: Սէրը, որպէս գոյական, չէ որ կը ստեղծէ իրական մարդը, այլ՝ սիրելը, որպէս բայ...: Քրիստոնէայ անհատին մտածողութեան հիմքը «սիրելու գործառնութեան մէջ է...: Հոն ուր անհատը դուրս կու գայ կրաւորական եւ ժխտական կեցուածքներէ եւ կը մօտենայ մարդկութեան դրական հայեցակէտով: «Սիրելու»

մտածողութիւնը կ'օգնէ անհատին որ ընդունի «ուրիշը»՝ այն որ տարբեր է նկարագրով, լեզուով, կենցաղով եւ համայնքային-քաղաքական-քաղաքացիական այլազանութեամբ:

Եւ այս հաւատքն ու անոր սիրելու ուժականութիւնն է, որ կը ստեղծէ մաքուր «սուրբ սիրտ»ը (Ա. Տիմ. 3.5): Յունարէն բնագրին մէջ, մաքուր-սուրբ (katharos) բառին ընկերակազմութեան գործածութիւնը կը ներկայացուէր ցորենի օրինակով, որ մաքրուած էր իր բոլոր արտաքին կեղեւներէն, մէջտեղ հանելով եւ պահելով «մաքուր» միջուկը: Նաեւ կը գործածուէր բանակի զօրագունդերուն, որոնք «մաքրուած» էին բոլոր անօրէն եւ վախկոտ զինուորներէն եւ կազմուած միայն լաւ պատրաստուած եւ նուիրուած անհատներէ...: Քրիստոնէական հաւատքին՝ սիրելուն եւ անոր գործնական արտայայտութիւնը եղող մաքուր (սուրբ) սիրտին մտածողութիւնն է որ Պօղոս Առաքեալ կը դնէ հաւաքական կեանքին մէջ, մասնակից դարձնելով մարդկային յարաբերութիւններուն եւ հաղորդակցութիւններուն, կերտելու համար մէկ մեծ առաքելութիւն:

Քրիստոնէայ անհատին այս միտքն ու մտածողութիւնն է որ կ'երթայ հաւաքական կեանքի մէջ իր մասնակցութիւնը բերելու տեսլականով: Ան (իմա՝ քրիստոնէան եւ իր միտքը) կը մտնէ հաւաքական կեանքին մէջ եւ կը մասնակցի բոլոր իրադարձութիւններուն, «բարի խղճմտանքով» եւ «անկեղծ հաւատքով» (Ա. Տիմ. 1.5): Հոն ուր քրիստոնէայ միտքը կը

խօսի եւ կը գործէ նոյն ալիքներու վրայ, բայց նաեւ ամէն ջանք ի գործ կը դնէ որպէսզի հասնի, գտնէ եւ բաժնեկից դարձնէ «ճշմարտութիւնը եւ արդարութիւնը»: Տուեալներ, որոնք մարդկային եւ հաւաքական կեանքերը եթէ մէկ կողմէ զգաստութեան կը հրաւիրեն, երբ մարդիկ «խտտորին ու փուճ խօսքերու ետեւէ կ'երթան» (Ա. Տիմ. 1.6), եւ նաեւ ինքնավստահութեան, երբ շատեր «չեն հասկնար ինչ կը խօսին՝ ոչ ալ այն բաները որ կը պնդեն» (Ա. Տիմ. 1.7):

Եթէ քրիստոնէական միտքը ու անոր մտածողութիւնը կը սկսին անհատէն, բայց կը մտնեն հաւաքականութեան մէջ, ուր «բարի խղճմտանքով» եւ «անկեղծ հաւատքով» կը գործէ մարդկային կեանքերուն «իրական նշանակութիւն»ը յառաջացնելու ընտրանքով:

GIFTS ACKNOWLEDGED WITH GRATITUDE

*A donation was made in honor of **Rev. Haig Kherlopian** by Dr. Harout & Shake Mekhjian.*

*Thank
you*

FELLOWSHIP HOUR

***W**e would like to express our gratitude to the following for hosting a Fellowship Hour in the month of January: Serpoohi Mardirossian & Louise Tezel.*

CHANCEL FLOWERS PRESENTED

January 12 - In loving memory of **Peter Vazeos** by Pearl, Raina, Steve & Sage.

January 19 - In loving memory of uncle **Milan Paunovic, Ph.D.**, on the second anniversary of his passing, by Ivanka Petkovic.

January 26 - In loving memory of brother **Ara Hovagim**, by Louise Tezel.

Altar Flowers may be dedicated in honor or in memory of a loved one, for a holiday, birthday or graduation.

Please sign up for a Sunday of your choice by calling the church office at 212-685-3177.

UPCOMING EVENTS AND ANNOUNCEMENTS

Join us for:

Sunday Morning Worship: 11:00 am

Bible Study: Tuesdays at 7:00 pm

Friday Night Worship: Starting March 7 at 7:00 pm

March 2 *Turning Enemies Into Friends*

(Matt. 5:38-48)

March 9 *Ninja Christians*

(Matt 6:1-6)

March 16 *The Lord's Prayer: Our Father*

(Matt 6:7-9)

March 23 *The Lord's Prayer: Thy Will Be Done*

(Matt 6:10)

March 30 *The Lord's Prayer: Daily Bread*

(Matt 6:11)

**Italics indicate Sermon*

“Draw near to God and He will draw near to you.”

